

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Salcioara-Vascan” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Cojocaru împotriva lui Viorel Vascan, Mariana Vascan și Societatea Comercială „Salcioara-Vascan” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea în mod solidar a împrumutului bănesc și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, prin care s-a respins cererea de apel declarată de către Societatea Comercială „Salcioara-Vascan” Societate cu Răspundere Limitată,

c o n s t a t ă :

La 13 decembrie 2013 Zinaida Cojocaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Viorel Vascan, Mariana Vascan și Societatea Comercială „Salcioara-Vascan” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L.) cu privire la încasarea împrumutului bănesc, în mărime de 7000 euro și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5550 lei.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că, Viorel Vascan și Mariana Vascan sunt soți, Mariana Vascan fiind verișoara sa, care în anul 2009 se afla peste hotarele Republicii Moldova, în Elveția, iar pârâții în perioada respectivă erau angajații S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L., administratorul căreia era Valentina Cebotari. La rugămintea soților Vascan, pentru investirea în activitatea întreprinderii în care lucrau, le-a împrumutat suma de 7000 euro, care a fost transferată prin bancă din Zurich în Moldova pe numele lui Viorel Vascan prin filiala din str. Mihai Eminescu a B.C. „Moldova Agroindbank” SA.

Reclamanta a menționat că, întru justificarea sumei împrumutate Viorel Vascan și Mariana Vascan, i-au prezentat originalul recipisei datate cu 06 februarie 2009, conform textului căreia suma de 7000 euro, primită a fost transmisă din numele său-împrumutată directorului S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L. la acel moment Valentina Cebotari.

Reclamanta a declarat, că atât ordinul de transfer bancar din 04 februarie 2009 efectuat către Viorel Vascan, cât și recipisa din 06 februarie 2009, constituie un

înscris cu statut juridic de contract de împrumut, încheiat între Zinaida Cojocaru și cele trei persoane fizice și juridice: Vascan Viorel, Vascan Mariana și S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L.

Zinaida Cojocaru a precizat, că a respectat obligațiunile contractuale asumate, transmițându-le suma respectivă la data semnării contractului. Cât privește pârâții aceștia, deși au primit suma împrumutată, nici până la adresarea în instanță, invocând diverse motive nejustificate, nu și-au onorat obligațiunile asumate, adică nu au întors datoria și nici nu intenționează să o facă benevol, iar încercările reclamantei de a soluționa litigiul pe cale amiabilă, inclusiv solicitarea adresată debitorului S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L. la 10 iunie 2013 și către Viorel Vascan și Mariana Vascan la 01 august 2013 și 18 octombrie 2013, conform prevederilor art. 871 alin. (4) Cod civil, nu s-au soldat cu niciun rezultat. Astfel, în opinia reclamantei pârâții urmează a fi obligați pe cale judiciară, forțat, în mod solidar, la restituirea împrumutului conform recipisei-contractului din 06 februarie 2009.

Zinaida Cojocaru a solicitat încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul său a datoriei în sumă de 7000 euro și cheltuielile judiciare suportate la judecarea cauzei formate din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii, în mărime de 3550 lei și 1500 lei, pentru asistența juridică acordată.

Prin hotărârea din 09 decembrie 2014 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

La 11 decembrie 2014 Zinaida Cojocaru reprezentată de avocatul Eugeniu Tetelea, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 09 decembrie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin încheierea din 11 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Zinaida Cojocaru reprezentată de avocatul Tetelea Eugeniu și s-a acordat termen apelantului până la 13 mai 2015, ora 14:00 pentru lichidarea neajunsurilor și anume prezentarea dovezii achitării taxei de stat în mărime de 2662,50 lei și a cererii de apel motivate.

La 08 iunie 2015 Zinaida Cojocaru reprezentată de avocatul Eugeniu Tetelea a depus cererea de apel motivată reiterând solicitările inițiale și a prezentat dovada achitării taxei de stat.

Prin decizia din 07 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Zinaida Cojocaru reprezentată de avocatul Tetelea Eugeniu, casată hotărârea din 09 decembrie 2014 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău cu trimiterea cauzei pentru rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 12 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central) cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, încasată de la S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L. în beneficiul Zinaidei Cojocaru datoria în sumă de 7000 euro și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii, în sumă de 3548 lei, taxa de stat achitată pentru depunerea apelului în sumă de 2663 lei și plata pentru serviciile avocatului, în sumă de 1500 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

În susținerea soluției date, instanța de fond a concluzionat că solicitările reclamantului sunt întemeiate, însă se încadrează parțial în prevederile legii, ceea ce duce la imposibilitatea admiterii integrale a acțiunii.

La 10 mai 2017, S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L. a depus apel nemotivat, iar la 06 iulie 2017 cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 12 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Central), prin care a solicitat scutirea apelantului de la plata taxei de stat, admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond în partea în care a fost admisă acțiunea către S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L., cu pronunțarea unei noi hotărâri, privind respingerea cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea din 06 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L. cu privire la scutirea de la plata taxei de stat pentru cererea de apel, nu s-a dat curs cererii de apel, cu acordarea unui termen apelantului până la 07 septembrie 2017 pentru a prezenta dovada achitării taxei de stat în sumă de 2663 lei.

La 20 iulie 2017 S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L. a contestat cu recurs încheierea din 06 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel și emiterea unei noi încheieri, cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel în sumă de 2663 lei.

Prin decizia din 11 octombrie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost respins recursul declarat de S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L. și menținută încheierea din 06 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 23 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L. și menținută hotărârea din 12 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Central).

La 04 aprilie 2017 S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L. a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 07 octombrie 2015 prin care a solicitat admiterea cererii, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu reexaminarea în ordine de apel a cauzei.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 04 decembrie 2017 S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L. a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 23 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 12 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Central) cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată (f.d.87-89, Vol. II).

În motivarea recursului recurentul a menționat că nu este de acord cu decizia din 23 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, și hotărârea din 12 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Central), le consideră ilegale și pasibile casării deoarece nu corespund tuturor normelor de drept.

Recurentul a indicat că, concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt vădit neîntemeiate și incorect au aplicat legea materială. Instanța de apel a încălcat principiul contradictorialității prin ignorarea argumentelor apelantului, examinând cauza reieșind din argumentele intimaților, astfel fiind emisă o decizie întemeiată pe aprecierea superficială și unilaterală a circumstanțelor cauzei, fără a fi stabilite circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 noiembrie 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la

25 mai 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L., la 04 decembrie 2017, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L. în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească

(hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L. este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de S.C. „SALCIOARA-VASCAN” S.R.L. ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Societatea Comercială „Salcioara-Vascan” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecători

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Visternicean